

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 223.990 van 20 juni 2013
in de zaak A. 199.939/X-14.714.**

In zake : Donald DEGRIJSE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Katia Bouve
kantoor houdend te 8420 DE HAAN
Mezenlaan 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Paul Aerts
kantoor houdend te 9000 GENT
Coupure 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partijen :

1. de stad BRUGGE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Lindemans en Filip De Preter
kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de nv NOVUS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Stijn Verbist en Hüseyin Berktaş
kantoor houdend te 2000 ANTWERPEN
Graaf Van Hoornestraat 34
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 22 april 2011, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse regering van 4 februari 2011

houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening regionaalstedelijk gebied Brugge”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partijen hebben een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomsten zijn toegestaan bij beschikking van 26 september 2011. De eerste tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de eerste tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 maart 2013.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ruben Moonen, die loco advocaat Katia Bouve verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Paul Aerts, die verschijnt voor de verwerende partij, advocaat Filip De Preter, die loco advocaat Dirk Lindemans verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, en advocaat Kenny Gastmans, die loco advocaat Stijn Verbist verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is eigenaar van verschillende percelen aan de Margareta Van Vlaanderenstraat te Sint-Kruis - Brugge. Aan de straatzijde staan een woning en een stalgebouw, en dieper liggen een aantal onbebouwde percelen. Deze percelen, alsook een perceel aan de overzijde van de voormelde straat, zijn gelegen binnen het deelgebied 17 “Randstedelijke groenpool Ryckeverde/Malebos en Gemene Weidebeek en woongebied Klein Appelmoes” van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “afbakening regionaalstedelijk gebied Brugge” (hierna: gewestelijk RUP).

De verzoeker wil zijn eigendom benutten om ter plaatse een paardenhouderij en -fokkerij op te starten en verkreeg daartoe een stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning. In afwachting van de tenuitvoerlegging van deze vergunningen, zouden de paarden reeds in de bestaande gebouwen aanwezig zijn.

3.2. Het genoemde deelgebied 17 “Randstedelijke groenpool Ryckeverde/Malebos en Gemene Weidebeek en woongebied Klein Appelmoes” situeert zich ten oosten van de stad Brugge, op het grondgebied van Brugge (Sint-Kruis en Assebroek), Damme (Sijsele) en Beernem. Het deelplan omvat twee van elkaar afgescheiden luiken, waarvan het meest westelijke deel -“Klein Appelmoes/Gemene Weidebeek”- volgens de voorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan Brugge-Oostkust grotendeels als woonuitbreidingsgebied is ingekleurd, met een centrale strook parkgebied en in het noordoosten een gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen. Het meer oostelijk gesitueerde en veel omvangrijkere luik -“Ryckeverde/Malebos”- is volgens datzelfde gewestplan bestemd tot landschappelijk waardevol agrarisch gebied, met daarin stukken bosgebied, natuurgebied en parkgebied, en ook een kleiner gebied voor gemeenschaps- en

openbare nutsvoorzieningen. Tevens geldt voor het centraal gebied ten zuiden van de Maalse Steenweg een bij ministerieel besluit van 9 november 1992 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg “Ryckvelde-Noord”, dat bestemmingen als agrarisch gebied en bosgebied voorziet.

3.3. In het raam van het planologische afbakeningsproces voor het regionaalstedelijk gebied Brugge wordt het plan opgevat om de bestemming van de genoemde deelgebieden te wijzigen. Zo ligt de bedoeling voor om het woonuitbreidingsgebied “Klein Appelmoes” voor het zuidelijk deel om te zetten in woongebied, terwijl het noordelijke deel een groene bestemming zou krijgen. Wat het gebied “Ryckvelde/Malebos” betreft, wordt geopteerd om de aldaar aanwezige natuur- en landschappelijke waarden te bevestigen en te versterken, met bijkomende mogelijkheden voor zachte recreatie.

3.4. De voorgenomen bestemmingswijzigingen maken het voorwerp uit van een procedure tot opmaak van een plan-MER voor het gewestelijk RUP, dat op 23 oktober 2008 door de dienst Mer wordt goedgekeurd.

3.5. Met een besluit van de Vlaamse regering van 11 december 2009 wordt het ontwerp van gewestelijk RUP voor de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Brugge voorlopig vastgesteld.

Het ontwerp omvat 27 deelgebieden, met onder meer een deelplan 7 dat betrekking heeft op de site “Klein Appelmoes” en een deelplan 19 “Randstedelijke groenpool Ryckvelde/Malebos en Gemene Weidebeek”, met dewelke beoogd wordt de onder randnummer 3.3 vermelde beleidsopties ruimtelijk te vertalen.

De gronden van de verzoeker, waarop de onder randnummer 3.1 vermelde exploitatie van een paardenhouderij en -fokkerij betrekking heeft, worden herbestemd van landschappelijk waardevol agrarisch gebied naar natuurgebied met overdruk “grote eenheid natuur”. Het perceel aan de overzijde van de Margareta Van Vlaanderenstraat wordt van landschappelijk waardevol agrarisch gebied naar bosgebied herbestemd.

3.6. Naar aanleiding van het openbaar onderzoek over het ontwerp van gewestelijk RUP worden meer dan 4.300 bezwaarschriften ingediend. De verzoeker dient het volgend bezwaarschrift in:

“[...]

Middels dit schrijven wens ik bezwaar in te dienen tegen de wijziging van bestemmingscategorie ‘landbouw’ (bestemming op het gewestplan: landschappelijk waardevol agrarisch gebied) naar bestemmingscategorie ‘reservaat en natuur’ voor wat betreft de gronden gelegen binnen het deelplan 5-deelgebied 19 ‘Rand Stedelijke Groenpool Ryckeverde-Malebos en Gemene Weidebeek’, in het algemeen, maar inzonderheid voor wat betreft de percelen van cliënt in eigendom of pacht.

De Heer DEGRYSE is eigenaar van de gronden gelegen te Brugge, Margareta van Vlaanderenstraat nr. 25 (en omliggende gronden), ten Kadaster gekend 19° Afdeling, Sectie D, nrs. 322/2r, 322/2b, 322/2c, 322/2d, 322/2e, 322/3e, 322b, 322c, 322h, 322g, 322n, 396g2, 396m2, 373a, 369d, 369g, 352d, 353c, 354b, 360a, 358a, 359a, 361a en 363a. Hij ontwikkelt er terplaatse de exploitatie van een paardenfokkerij met kweekmerries.

Nagenoeg de volledige exploitatie situeert zich binnen het deelplan 5-deelgebied 19: ‘Rand Stedelijke Groenpool Ryckeverde-Malebos en Gemene Weidebeek’.

Voor ongeveer een vierde van de exploitatie, trouwens inbegrepen het ‘hart’ van het bedrijf, zijnde de percelen waarop de gebouwen zijn of worden opgericht, wordt een wijziging van bestemming voorzien van ‘landschappelijk waardevol agrarisch gebied’ (conform het vigerend gewestplan) naar de bestemmingscategorie ‘reservaat en natuur’ met overdruk Grote Eenheid Natuur (GEN).

Het hoeft geen betoog dat een dergelijke bestemmingswijziging de landbouwexploitatie ernstig in het gedrang brengt, minstens zeer ernstige beperkingen tot gevolg heeft. Om niet te stellen dat het bedrijf ten dode is opgeschreven bij een dergelijke wijziging van bestemming.

De voorzieningen inzake kapitaalschade / gebruikersschade kunnen hier zeker geen soelaas brengen gelet op de enorme schade die zou worden aangericht.

Wij verzoeken Uw Commissie dan ook niet akkoord te gaan met deze voorgestelde bestemmingswijziging en voor de betrokken percelen de opname in het AG-gebied te willen voorstellen zodat artikel 19.2. van toepassing wordt, desgevallend met een verfijning of bijkomende voorwaarden ter bescherming van het aanwezige landschap, zoals trouwens voorzien voor de zuidelijk gelegen percelen, palend aan de exploitatiezetel van de Heer D. DEGRYSE.

[...]”.

3.7. Op 23 augustus 2010 verleent de Vlacoro advies over het ontwerp van gewestelijk RUP. De Vlacoro treedt het bezwaar van de verzoeker voorwaardelijk bij.

Voorts is de Vlacoro van oordeel dat het gewestelijk RUP onvoldoende aandacht heeft voor de doelstellingen inzake de uitbouw van een volwaardige natuurlijke structuur en een volwaardige agrarische structuur.

3.8. Nadat de afdeling wetgeving van de Raad van State op 11 januari 2011 advies heeft verleend, beslist de Vlaamse regering bij besluit van 4 februari 2011 om het gewestelijk RUP definitief vast te stellen. Dit is het bestreden besluit.

De beide genoemde deelgebieden 7 en 19 worden samengenomen in een nieuw deelgebied 17 “Randstedelijke groenpool Ryckevelde/Malebos en Gemene Weidebeek en woongebied Klein Appelmoes”, dat dus een westelijk component “Klein Appelmoes/Gemene Weidebeek” omvat en een oostelijk component “Ryckevelde/Malebos”, waar de kwestieuze gronden van de verzoeker gelegen zijn.

3.9. Wat de kritiek van de Vlacoro betreft dat het gewestelijk RUP onvoldoende aandacht heeft voor de doelstellingen inzake de uitbouw van een volwaardige natuurlijke structuur en een volwaardige agrarische structuur, wordt in het bestreden besluit het volgende gesteld:

“Overwegende dat niet akkoord wordt gegaan met de stelling van Vlacoro dat het RUP een bedreiging vormt voor de doelstelling inzake de uitbouw van een volwaardig netwerk van natuurgebieden en het uitbouwen van een landschappelijke structuur; dat bij de visievorming op het stedelijk gebied de (potentiële) natuurwaarden en landschappelijke waarden in rekening werden gebracht zowel bij het vastleggen van de grenslijn als de door te voeren herbestemmingen; dat wel wordt erkend dat het RUP een invloed heeft op de Groene Gordel rond Brugge; dat de gemaakte keuzes werden gebaseerd op dé verschillende maatschappelijke belangen, waar de Groene Gordel er een van is en maximaal wordt bewaard;

Overwegende dat de opname van bepaalde openruimtegebieden binnen het stedelijk gebied in overeenstemming is met de visie op het stedelijk gebied en ook gemotiveerd is in de toelichtingsnota; dat het tot de doelstellingen van het regionaalstedelijk gebied behoort om ruimte voor onder meer stadsrandbossen te voorzien;

Overwegende dat voorafgaand aan het RUP geen landbouweffectenrapport werd opgemaakt; dat een LER geen verplicht onderdeel uitmaakt van een ruimtelijk uitvoeringsplan; dat in het planMER voldoende werd ingegaan op de effecten voor de landbouw; dat voor de deelgebieden behalve in natuurgebied overgangsmaatregelen werden ingeschreven voor de landbouw zodat de landbouwfunctie kan worden behouden zolang de bestemming niet wordt gerealiseerd; dat door het niet definitief vaststellen van het deelgebied Elfhoek [...] de herbestemming van herbevestigd agrarisch gebied tot een minimum werd beperkt; dat de impact op de landbouw ook wordt verminderd door het niet definitief vaststellen van het deelgebied Jabbeke-West [...]; dat er ondanks deze aanpassingen wel nog steeds een belangrijke impact op de landbouw blijft bestaan; dat dit zijn oorsprong vindt in het vooropgestelde te voeren stedelijk gebiedbeleid; dat de verantwoording voor de gemaakte keuzes is opgenomen in de toelichtingsnota; dat in antwoord op de bezwaarschriften van de actieve landbouwzetels binnen het deelgebied ‘randstedelijke groenpool Ryckvelde / Malebos en Gemene Weidebeek en woongebied Klein Appelmoes’ gerichte aanpassingen werden doorgevoerd [...].”

3.10. Van het definitieve vaststellingsbesluit van de Vlaamse regering wordt melding gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 25 februari 2011.

IV. De regelmatigheid van de rechtspleging

4. De memorie van wederantwoord is onontvankelijk in zoverre deze mede door Patricia VAN CAPPEL, die geen partij is in het geding, wordt ingediend.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

5.1. De verwerende partij werpt in de memorie van antwoord op dat het belang van de verzoeker beperkt is tot het randstedelijk groengebied Ryckvelde en bovendien tot “de blokpercelen P11, P12, P13 en P17”, die afsplitsbaar zijn van het deelgebied 17. De eerste tussenkomende partij werpt in haar memorie op dat de eventuele vernietiging beperkt dient te worden “tot het natuurgebied ter hoogte van het toponiem De Doolhof, tussen de

Maalsesteenweg, de Engelendalelaan, de Margaretha van Vlaanderenstraat en het voordien reeds door het gewestplan afgebakende natuurgebied”.

5.2. De verzoeker repliceert in de memorie van wederantwoord dat niet aan zijn belang kan getwijfeld worden wat het deelplan 17 betreft. Aangezien de opmerkingen van de Vlacoro en in het plan-MER erop neerkomen dat de verwerende partij haar huiswerk dient over te doen voor het volledige buitengebied, kan zij haar beroep niet beperken tot zijn percelen of het deelgebied waarin deze gelegen zijn. Voor zover de Raad van State van oordeel zou zijn dat een gedeeltelijke vernietiging mogelijk is, gedraagt de verzoeker zich naar zijn wijsheid.

Beoordeling

5.3. Aangezien, zoals hierna zal blijken, besloten wordt tot de verwerping van het beroep, bestaat er geen noodzaak te onderzoeken of, in geval van vernietiging, tot een gedeeltelijke vernietiging dient te worden besloten.

VI. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

6.1. De verzoeker roept in een enig middel de schending in van artikel 2.2.7, § 5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- en het motiveringsbeginsel.

Hij zet uiteen dat hij een bezwaar heeft ingediend, stellende dat de bestemmingswijziging van agrarisch gebied naar natuurgebied nefast is voor zijn paardenfokkerij en dat de Vlacoro hiermee instemde op voorwaarde dat hij beschikte over een volwaardig landbouwbedrijf, wat het geval is, gezien de stedenbouwkundige vergunning en milieuvergunning waarover hij beschikt. In hetzelfde deelgebied 19 werden verschillende bezwaarschriften gelijkaardig aan dat van de verzoeker door de Vlacoro gegrond bevonden. Het ongunstig advies

van de Vlacoro betreft zowel het deelgebied 19 als het buitengebied in het algemeen en kan niet verholpen worden met beperkte aanpassingen. De Vlaamse regering diende de afwijking van de ongunstige onderdelen van dit advies en van zijn door de Vlacoro gegrond bevonden bezwaar op ernstige en deugdelijke motieven te steunen. Dit diende te blijken uit het bestreden besluit, hetzij uit een individuele stellingname, hetzij uit een algemene richtlijn die op het bezwaar van de verzoeker van toepassing is. Te dezen is het antwoord onvoldoende gemotiveerd. Er wordt immers voornamelijk verwezen naar het RUP-dossier, dat echter precies de aanleiding was voor het ongunstig advies van de Vlacoro. Het antwoord in het bestreden besluit komt derhalve neer op een “niet waar”-antwoord. Wanneer evenwel in het plan-MER sprake is van “zeer significante effecten” waarvoor zo goed als geen milderende maatregelen bestaan en van een “structurele aantasting van het open ruimte gebied”, dan is het advies van de Vlacoro dat het gewestelijk RUP een bedreiging vormt voor een volwaardige uitbouw van het buitengebied “wel waar”. Ook het antwoord in het bestreden besluit dat geen LER verplicht is, is ondeugdelijk, aangezien een zorgvuldige beslissing een bijkomend onderzoek noodzaakte en het LER door de Vlacoro niet enkel voor het deelgebied 19, maar voor diverse onderdelen van het gewestelijk RUP wordt geadviseerd. In de niet-technische samenvatting van het plan-MER wordt voor deelgebied 19 een zeer significant negatief effect voor de landbouw bevestigd. Daarnaast wordt gesteld dat een begeleidend en flankerend beleid enkel kan via een LER, dat niet het voorwerp kan uitmaken van een MER.

De verzoeker vindt in het bestreden besluit allerminst op een begrijpelijke wijze terug waarom zijn bezwaar, ondanks het gegrond bevinden ervan door de Vlacoro, niet gegrond wordt bevonden. Het zogenaamde overleg met de landbouwsector heeft er alleszins niet toe geleid dat de Vlaamse regering bij het nemen van het bestreden besluit op concrete wijze op de hoogte was van zijn landbouwbedrijf. Vandaar dat precies een LER nodig was. Aan de zogenaamde vrije teeltkeuze heeft de verzoeker met zijn paardenfokkerij geen boodschap. Door de bestemmingswijziging zal hij zijn graasweiden niet meer kunnen gebruiken, tenzij op minimale wijze. Waar in het bestreden besluit wordt gesteld dat de bebouwing van de actieve landbouwzetels ofwel uit het plangebied wordt gelaten, ofwel de bestemming agrarisch gebied krijgt, is dit voor de

percelen van de verzoeker niet het geval. Zijn gronden liggen in natuurgebied, waarvoor geen overgangsbepaling geldt.

6.2. In de memorie van antwoord repliceert de verwerende partij dat in het bestreden besluit wordt uiteengezet waarom het advies van de Vlacoro niet wordt gevolgd, dat het gebied “Ryckevælde/Malebos” deel uitmaakt van de groene gordel rond Brugge en dat er ter plaatse rijke natuurwaarden aanwezig zijn.

6.3. In de memorie van wederantwoord dupliceert de verzoeker dat de memorie van antwoord bewijst dat de verwerende partij de feitelijke en juridische toestand van zijn bedrijf niet kent en dat dit een bewijs temeer is dat zijn middel gegrond is.

6.4. De eerste tussenkomende partij stelt in haar memorie dat geen ellenlange doch wel pertinente motieven nodig zijn om van het advies van de Vlacoro te kunnen afwijken, dat de verzoeker slechts een qua inhoud beperkt bezwaarschrift heeft ingediend en dat dit ook “desbewust” is gebeurd, dat de Vlacoro het bezwaar van de verzoeker ook slechts onder voorbehoud is bijgetreden en heeft gesteld de ontwikkeling van een randstedelijk gebied op de site ten volle te ondersteunen. Zij wijst er verder op dat de ecologische waarde en potenties van het gebied niet worden betwist of tegengesproken, dat het negatief advies van de Vlacoro in het definitief vaststellingsbesluit van het gewestelijk RUP wordt beantwoord, dat ook de motivering in de toelichtingsnota bij het gewestelijk RUP finaal werd uitgebreid, dat de landbouwsector in het vooroverleg en in de wordingsprocedure van het gewestelijk RUP werd betrokken en dat de opmaak van een LER niet verplicht is en het evenmin onzorgvuldig is om dergelijk rapport niet te laten opmaken.

6.5. In de laatste memorie voegt de verzoeker nog toe dat hem niet kan verweten worden in zijn bezwaarschrift de intrinsieke waarde van het betrokken gebied niet te hebben betwist. Middels het bezwaarschrift werd het bestuur gesignaleerd dat een bestemmingswijziging de doodsteek voor verzoekers

exploitatie zou zijn. Het minste wat het bestuur kon doen was onderzoeken of die problematiek er is en deze problematiek bij haar beoordeling betrekken. Het is de overtuiging van de verzoeker dat bij het bepalen van de grens tussen agrarisch gebied en natuurgebied geen rekening is gehouden met zijn exploitatie, omdat deze niet uit het kaartenmateriaal bleek. De verwerende partij was niet enkel gealarmeerd door zijn bezwaar, maar ook door het gegrond bevinden ervan door de Vlacoro en door het MER.

Beoordeling

6.6. De verzoeker heeft geen belang bij het middel in zoverre hij daarin aanvoert dat de bezwaren uitgaande van derden niet afdoende zijn weerlegd.

6.7. Het toentertijd geldende artikel 2.2.7, § 5 VCRO bepaalt wat volgt:

“De Vlaamse commissie voor ruimtelijke ordening bundelt en coördineert alle adviezen, opmerkingen en bezwaren en brengt binnen negentig dagen na het einde van het openbaar onderzoek gemotiveerd advies uit bij de Vlaamse Regering. Samen met dat advies bezorgt ze de Vlaamse Regering de gebundelde adviezen, opmerkingen en bezwaren.

[...]

Wanneer de Vlaamse commissie voor ruimtelijke ordening geen advies heeft verleend binnen de gestelde termijn, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan. In dat geval bezorgt ze onmiddellijk de gebundelde adviezen, opmerkingen en bezwaren aan de Vlaamse Regering”.

De door het geciteerde artikel aan de Vlaamse regering opgelegde verplichting om het ontwerp van gewestelijk RUP aan een openbaar onderzoek te onderwerpen en de resultaten ervan aan de Vlacoro voor advies voor te leggen, brengt met zich mee dat de Vlacoro in de eerste plaats, zoniet alleszins de Vlaamse regering, kennis moet nemen van de tijdens het openbaar onderzoek op regelmatige wijze geformuleerde bezwaren en opmerkingen die verband houden met de ruimtelijke ordening, en deze moet onderzoeken en beoordelen.

Er bestaat evenwel voor de Vlacoro geen wettelijke verplichting om in haar advies elk individueel bezwaar op individuele wijze te beantwoorden. Het advies van de Vlacoro vormt een geheel en moet als dusdanig worden gelezen. Adviezen over concrete voorstellen gedaan door particulieren moeten worden gelezen in samenhang met de overige delen van het advies.

Uit het advies van de Vlacoro of uit het besluit van de Vlaamse regering houdende definitieve vaststelling van het gewestelijk RUP moet voor de bezwaarindiener wel op begrijpelijke wijze blijken waarom zijn met de ruimtelijke ordening verband houdend bezwaar niet gegrond werd bevonden, waarbij de bezwaarindiener in de tekst zelf van het advies van de Vlacoro -of van het besluit van de Vlaamse regering- een afdoend antwoord op zijn bezwaarschrift moet kunnen vinden, hetzij in een individuele stellingname, hetzij in een algemene richtlijn van de Vlacoro die op zijn bezwaar begrijpelijk toepasselijk is, hetzij in het antwoord op een bezwaar of opmerking van een andere particulier, of op een advies van een overheidsinstantie.

6.8. Vastgesteld wordt dat de Vlacoro het bezwaar van de verzoeker (zie randnummer 3.6) dat de voorgenomen bestemmingswijziging de landbouwexploitatie van zijn bedrijf ernstig in het gedrang brengt, bijtreedt, “onder voorbehoud dat het hier een vergund volwaardig landbouwbedrijf betreft” en “[i]n voorkomend geval” verwijst naar het volgende standpunt:

“f. Beleid voor het buitengebied. De afbakening van het stedelijk gebied is onlosmakelijk verbonden met de afbakening van het buitengebied. Het RSV gaat er immers van uit dat enkel het stedelijk gebied wordt afgebakend. Automatisch worden zo ook de grenzen van het buitengebied vastgelegd. Voor dit buitengebied formuleert het RSV waardevolle doelstellingen zoals de uitbouw van een volwaardige natuurlijke structuur en een volwaardige agrarische structuur. Vlacoro benadrukt dat het ontwerp RUP onvoldoende aandacht heeft voor deze doelstellingen.

Door het aansnijden van diverse perifere open ruimtegebieden (voor wonen, bedrijvigheid of harde recreatie) heeft het ontwerp RUP een belangrijke impact op de landbouw. Volgens de ruimtebalans wordt netto 465 ha landbouwgrond herbestemd. Het ontwerp RUP geeft onvoldoende duiding over de huidige landbouw over van de impact van de voorgestelde stedelijke ontwikkelingen. De diverse bezwaren tonen aan dat voor diverse deelgebieden, heel wat gevestigde agrarische bedrijven getroffen worden. Vele bestemmingswijzigingen hebben niet alleen een fundamenteel nefaste impact op [de] bedrijfseconomische situatie maar schenden tevens de

rechtszekerheid (milieuvergunningen). Sommige van deze bestemmingswijzigingen gaan door in herbevestigd agrarisch gebied (vb. Elfhoeck, deelgebied 17). Vlacoro vindt het tevens een gemiste kans dat het ontwerp RUP onvoldoende invulling geeft aan de potenties van een stedelijke landbouw. Het RSV formuleert hieromtrent nochtans zeer waardevolle uitgangspunten.

Het ontwerp RUP vormt tevens een bedreiging voor de bindende doelstelling inzake de uitbouw van een volwaardig netwerk van natuurgebieden. Diverse bezwaren en ook het plan-MER tonen het verlies van natuurwaarden aan. In diverse gevallen is de passende beoordeling negatief. Vlacoro wijst tevens op de onvoldoende afstemming van het ontwerp RUP met de ontwikkeling van een groene gordel rond Brugge. Ook de doelstellingen inzake de landschappelijke structuur worden onvoldoende bewaakt. Het is bovendien een gemiste kans dat het ontwerp RUP onvoldoende invulling geeft aan de potenties van stedelijke natuur (vb. Lappersfortbos)”.

Als besluit formuleert de Vlacoro een ongunstig advies over het deelgebied 19 “Randstedelijke groenpool Ryckvelde, Malebos en Gemene Weidebeek” en vraagt om dit deelgebied, behalve het gedeelte Gemene Weidebeek/Paalbos, uit het gewestelijk RUP te lichten en dit het voorwerp te laten uitmaken van een meer verfijnd RUP, dat steunt op een volwaardig LER. Nog benadrukt de Vlacoro “expliciet dat ze de visie voor de ontwikkeling van een randstedelijk groengebied ten volle ondersteunt”, maar is zij “evenwel van mening dat bijkomend onderzoek dient te gebeuren inzake de landbouwproblematiek op basis van bijkomend overleg met alle betrokken sectoren”.

6.9. De Vlaamse regering heeft bij de definitieve vaststelling van het gewestelijk RUP gemeend het advies van de Vlacoro op dit punt niet te moeten volgen en haalde daartoe aan dat met de verschillende betrokken sectoren en in het bijzonder met de landbouwsector in het voortraject overleg was gepleegd, dat de motivering inzake de natuurwaarden van het gebied in de toelichtingsnota nog verder werd aangevuld en gespecificeerd -onder meer “ter hoogte van het Doolhof”, waar zich de belangen van de verzoeker situeren-, dat de “ruimtelijke keuze” wordt gemaakt “om het samengaan van natuur met landbouw in die gebieden te ondersteunen” en dat het niet mogelijk is om in het gebied een motivering te geven perceel per perceel.

In de toelichtingsnota bij het gewestelijk RUP wordt uitvoerig stilgestaan bij de ecologische waarde en potenties van het kwestieuze gebied. Onder meer wordt gesteld dat de gronden van de “Doolhof” -waar zich de belangen van de verzoeker situeren- zeer vochtig grasland zijn met microreliëf, sloten, natte depressies en kwelverschijnselen, en dat vooral in het noordelijke en westelijke deel -precies waar zich de gronden van de verzoeker bevinden- “hoge natuurwaarden” aanwezig zijn, zoals aaneengesloten soortenrijke graslanden, zeggenmoeras, ruigte en dotterbloemgrasland. Onmiddellijk aansluitend bevinden zich volgens de nota nog een aantal zeer waardevolle elementen, zoals zeldzame veenbodem en relictten van zuur loofbos. Vervolgens wordt uitgelegd dat het de bedoeling is om de groene gordel rond Brugge te versterken, door onder meer aan natuurontwikkeling te doen en de bestaande groenkernen verder te ontwikkelen tot randstedelijke groengebieden. Omwille van de hoge natuurwaarden van het noordelijk deel van de “Doolhof” wordt het natuurgebied daar uitgebreid en vormt het herstel van vochtige, halfnatuurlijke graslanden daar de doelstelling, samen met het herstel van de natuurlijke hydrologie, het stimuleren van de kwelinvloed en een gericht terreinbeheer.

Het antwoord in het bestreden besluit op het advies van de Vlacoro, samengelezen met de inhoud van de toelichtingsnota bij het gewestelijk RUP, kan in redelijkheid volstaan om de genomen planopties voor het gebied waar de gronden van de verzoeker gelegen zijn, te verantwoorden, temeer nu de verzoeker nergens de natuurwaarden en -potenties van het kwestieuze gebied ten gronde betwist. Het betoog van de verzoeker dat de verwerende partij van de problematiek van zijn bedrijf geen afdoende kennis zou hebben gehad, wordt niet aangetoond, noch aannemelijk gemaakt, temeer nu de verwerende partij door de Vlacoro uitdrukkelijk op deze problematiek werd gewezen. Evenmin maakt de verzoeker aannemelijk dat de opmaak van een LER voor een goed begrip van zijn landbouwexploitatie en een zorgvuldige besluitvorming ter zake vereist was.

6.10. De verzoeker toont verder niet aan, noch maakt hij aannemelijk, dat de verwerende partij ten onrechte niet akkoord gaat met het ongunstig advies van de Vlacoro dat het gewestelijk RUP een bedreiging vormt voor de doelstelling inzake de uitbouw van een volwaardig netwerk van natuurgebieden

en het uitbouwen van een landschappelijke structuur. Gelet dat het niet aan de Raad van State toekomt om zich wat de beoordeling van dit laatste betreft, in de plaats van de plannende overheid te stellen, kan het antwoord van de verwerende partij in het bestreden besluit (zie randnummer 3.9) ter zake volstaan. Ten slotte wordt in dit verband niet ingezien welk belang de verzoeker kan doen gelden bij zijn argument dat in het plan-MER sprake is van een ruimte-inname die niet te milderen “zeer significante effecten” met zich meebrengt en van een “structurele aantasting van het open ruimte gebied”, nu, specifiek wat zijn gronden betreft, precies in een openruimtebestemming wordt voorzien.

Het middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkommende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomen, begroot op 250 euro, ieder voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig juni 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

	Pierre Lefranc,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	Jan Clement,	staatsraad,
	Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Pierre Lefranc